Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

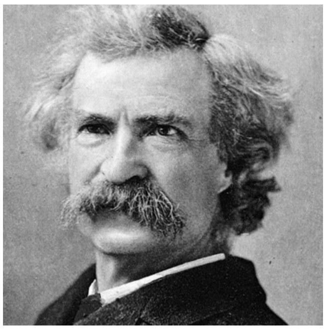

என் பால்ய ,பதின்ம வயதுகளில் மேனாட்டு நாவலாசிரியர்களின் நாவல்கள் பலவற்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளை நான் யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகத்திலிருந்து இரவல் பெற்று வாசித்துள்ளேன். அவற்றில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த நாவல்களாக மார்க் ட்வைனின் 'ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்', ரொபேர்ட் லூயி ஸ்டீவன்சனின் 'புதையல் தீவு' என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவேன். பின்னர் வளர்ந்ததும் ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள் நாவலின் ஆங்கில; நூலினையும் வாசித்துள்ளேன். அண்மையில் முனைவர் ர.தாரணி 'பதிவுகள்' இணைய இதழுக்கு மார்க் ட்வைனின் சிறுகதையொன்றினைத் தமிழாக்கம் செய்து அனுப்பியபோது அவர் தமிழாக்கம் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. உடனேயே ஒரு யோசனையும் தோன்றியது. அவரிடம் ஏன் அவர் 'ஹக்கில்பெர்ரி ஃபின்னின் சாகசங்கள்' நாவலைத் தமிழாக்கம் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு அவர் உடனடியாகவே மகிழ்ச்சியுடன் சம்மதித்தார். உடனேயே அத்தியாயங்கள் சிலவற்றையும் தமிழில் எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அவருக்குப் 'பதிவுகள்' சார்பில் நன்றி. இந்நாவல் இனி பதிவுகளில் தொடராக வெளிவரும். வாசித்து மகிழுங்கள். உங்கள் கருத்துகளையும் அறியத்தாருங்கள். - வ.ந.கிரிதரன், ஆசிரியர் 'பதிவுகள்'

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□

பிலிப ்ஸின ் பண ்ணகைக ்கு நான ் சனெ ்று சரே ்ந ்த பபோது, ச□ரிய வளிச ்சத ்துடன ் வபெ ்பம ்
அதிகமாக இருந ்தது. ஞாயிற ்றுக ் கிழமை நாட ்களின ் தவோலயம ் பபோல அங ்கே அனைத ்தும ்
அசையாது அமைதியாக இருந ்தது. பண ்ணயைாட ்கள ் தங ்கள ் வலேயைில ் மும ்முரமாக
இருந ்தார ்கள ் . வண ்டுகளும ் , ஈக ்க□ட ்டங ்களும ் காற ்றில ் மரெ்ய த ்துத ் தரொடர ்ச ்சியான
ரீ ங ்காரத ்தை எழுப ்பியது ஏதோ நீ ங ்கள ் இறந ்து அங ்கிருந ்து அகன ்று விட ்டதபை ்
பபோன ்றதொரு தனிமை உணர ்வை உங ்களுக ்கு ஏற ்படுத ்தியது. மலெ ்லிய தனெ ்றல ்
காற ்று அங ்கிருந ்த இலைகளதை ் தாலாட ்டி அசபை ்பது உங ்களை மிகுந ்த சோகத ்தில ்
ஆழ த ்தும ் . ஏனனெில ் இறந ்து பல வருடங ்கள ் ஆன ஆவிகள ் உங ்களுடன ் கிசுகிசுப ்பாக
ஏதோ ரகசியம ் உங ்களபை ் பற ்றி பசேுவது பபோன ்று அது தபோன ்றும ் . பரொதுவாக, அது
பபோன ்ற விஷயங ்கள ் நீ ங ்கள ் இறந ்து இந ்த ப□வுலகை விட ்டு தரொலைந ்தது
பபோன ்றதொரு மாய உணர ்ச ்சியை ஏற ்படுத ்தும ் வல ்லமை மிக ்கவை.

முழு இடமும ் ஒன ்று பபோலவே தனெ ்படும ் பஞ ்சு உற ்பத ்தி சயெ ்யும ் ஒரு சிறிய
பண ்ணதைான ் பிலிப ்ஸுக ்கு சரொந ்தமானது. இரண ்டு ஏக ்கர ் பண ்ணயைை ஒரு கஜ
அகலத ்தில ் உள ்ள கம ்பி வலேி சுற ்றி வளதை ்திருந ்தது. பல ்வறேு நீ ளங ்களில ்
காணப ்படும ் பீ ப ்பாய ்கள ் பபோன ்றே, அறுக ்கப ்பட ்டிருந ்த மரக ் கட ்டகைளகை ்
கரொண ்டு, விலங ்குகள ் ஏறிவர இயலாது மனிதர ்கள ் மட ்டுமே பயன ்படுத ்தக ் க□டிய
வவெ ்வறேு நீ ள அகலங ்களில ் உள ்ள ஏணிகள ் பபோன ்ற படிக ்கட ்டுகள ்
அமதை ்திருந ்தார ்கள ் . வலேியதை ் தாண ்டி மனிதர ்கள ் உள ்ளே வருவதற ்காக மட ்டும ்
அல ்லாது, பணெ ்கள ் அதபை ் பயன ்படுத ்தி குதிரை மீ து ஏறி அமரவும ் ஏதுவாக அவை
அமகை ்கப ்பட ்டிருந ்தது. முன ்பக ்கத ் தரோட ்டத ்தில ் அங ்கங ்கே சோகபைடிந ்த
புல ்திட ்டுகள ் காணப ்பட ்டன. அவற ்றில ் பரெும ்பான ்மயைானவை பழயை கிழிந ்த தரொப ்பி

Written by - ஆங்கில மூலம்: மாரக் டவனைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

பரோல வறெுமயைாகவும், வழவழப்பாகவும் இருந்தன.

வளெ்ளகைகார அமரிெக்க மக்கள் வசிப்பதற்காக மரக்கட்டகைளால் கட்டப்பட்ட இரண்டடுக்கு மர வீடு ஒன்று அங்கே காணப்பட்டது. கரோடரி பனோ்ற ஆயுதம் கொண்டு செதுக்கப் பட்ட மரக்கட்டகைளை அடுக்கி, அதனிடயைே ஏற்படும் பிளவுகளை மண் அல்லது சுண்ணாம்புக் கலவை கொண்டு பூசி மழெுகி அந்த வீடு எழுப்பப்பட்டிருந்தது. பிளவுகளை அடைத்த மண் மீது ஏதோ ஒரு சமயத்தில் வளெ்ளைச் சாயம் அடித்திருக்க வணே்டும். மறே்கூரயைிடப்பட்ட வழியின் மூலம் அந்த வீட்டுடன் இணைந்தாற்பரோல் இருந்த ஒரு பரிெய அகலமான திறந்திருந்த சமயைல் கட்டு அங்கிருந்தது. பரிெய மரக்கட்டை புகைபோக்கி ஒன்று அந்த சமயைலறயைின் பின்பக்கமாக இருந்தது. அந்த புகைக்கூண்டுப் பகுதியின் இன்னொரு புறமாக மரக்கட்டகைளால் அமகைக்கப்பட்ட மூன்று நீக்ரரோ அறகைள் இருந்தன. அத்துடன் பின்பக்க வலேியின் அருகே ஒரு குடிசை தனித்து நின்றது தரிெந்தது.

வீட்டின் கீழ்பக்கமாக இன்னொரு புறத்தில், சிறு சிறு வீடுகள் சிலவும், சாம்பலை நீரில் அலசி வடிகட்டி அதன் மூலம் சவுக்காரக் கட்டிகள் தயாரிக்கும் இயந்திரம், சிறு குடிசைக்குள்ளே சவுக்காரக் கட்டிகளகைக் கொதிக்க வகைக்க ஒரு பரிெய அடுபிடிகலன் (கடெ்டில்) மற்றும் சமயலறகைக் கதவினருகே உக்கார ஒரு நீண்ட இருக்கை இவற்றுடன் நீர் நிறைந்த ஒரு வாளியுடன், பரங்கி காய் ஆகியவை காணப்பட்டன. அங்கே ஒரு நாய் சூரிய வளிெச்சத்தில் அசந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. மலேும் சில வடேட்டை நாய்கள் ஆங்காங்கே படுத்து உறங்கி கொண்டிருந்தன. வலேியின் ஒரு மூலயைில் மூன்றடுக்கு நிழல் தரும் மரம் ஒன்றும், இன்னொரு இடத்தில் அடர்ந்து புதர் பனோ்று வளர்ந்திருந்த திராட்சவைத்தல் கொடிகளும் இருந்தன. வலேிக்கு வளிெப்புறமாக ஒரு தோட்டமும் அதில் படர்ந்திருக்கும் தர்பூசணிக் கொடிகளும் தனெ்பட்டன. அந்தத் தோட்டத்திற்குப் பின்புறமாக பஞ்சுப்பொதி பண்ணயைும் அதற்கும் பின்புறம் மரங்களடர்ந்த காடும் காணப்பட்டது.

வலேயைைச் சுற்றி நடந்து சனெ்று பின்பக்கமாக இருந்த மரப்படிக்கட்டுகளாலான மதில் ஏணியின் மீது ஏறி, சாம்பல் அடைத்து வதைத்திருக்கும் இயந்திரம் பக்கமாக இறங்கி சமயைலறயைை நரோக்கி நடந்தனே். மிக அருகில் அங்கே நான் சலெ்லும்பரோது, மலேும் கீழுமாக சுழலும் ராட்டயைின் ம்ம்ம்ம் என்ற ரீங்காரம் எனக்குக் கடேட்டது. உலகத்திலயேே மிகவும் தனிமயைுணரவகைக் கொடுக்கும் சத்தம் அது என்பதால் நான் மாண்டு விட்டனேோ என்று கூட நான் நினகைக்கும்படி நரேந்தது.

நான் அப்படியே நடந்து கொண்டிருந்தனே். என் மனதில் குறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இல்லை. ஆயினும் தவேபை்படும் சமயங்களில், சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்த வார்த்தகைள் என் வாயிலிருந்து வளிெப்படும்படியாக இயற்கயைின் அருள்நலம் எனக்குத் துணை நிற்கும் என்று நான் முழுமயைாக நம்பினனே். அதை நான் உணமயைாகப் பயன்படுத்தினால், அந்த அருள்நலம் எனக்குச் சரியான வார்த்தகைளகைக் கொடுத்து பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னகைக் காத்து நிற்பதை நான் பலமுறை கவனித்திருக்கிறனே்.

சமயைலறயைை நரோக்கி பாதிதூரம்தான் நான் நடந்திருப்பனே். அதற்குள்ளாகவே, ஒன்றன் பின்னால் மற்றொன்று என அனத்துை வடேட்டை நாய்களும் என்னதைத் துரத்த

Written by - ஆங்கில மூலம் : மார்க் ட்வைன் | தமிழில் : முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

ஆரம்பித்தன. இருந்தாலும், அவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதமாகத் திரும்பி தைரியமாக நான் அசையாமல் நின்றேன். கால் நிமிட நேரத்திற்குள்ளாகவே எப்படி ஒரு சத்தம் போட்டு கலாட்டா செய்தன அவைகள் என்று நினைக்கிறீர்கள்! ஒரு சக்கரத்தின் ஆரக்கால்கள் போன்று நாய்கள் முற்றிலுமாக என்னைச் சூழ்ந்து கொள்ள நான் நடுவில் திகைத்து நின்றேன். தங்களின் கழுத்தையும், மூக்கையும் என் பக்கமாக நீட்டிக்கொண்டு பதினைந்து நாய்கள் என்னை வட்டமிட்டவாறே நகரவிடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருந்தன. குரைத்துக் கொண்டே ஊளையிட்டவாறு என் பக்கமாக நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தன. வேலியின் மேலிருந்து குதித்தும், இன்னும் அங்குள்ள மூலைகளிலிருந்தும் கூட அவை பாய்ந்தோடி வந்து கொண்டிருந்தன.

ராட்டையில் சுழலும் கம்பி ஒன்றைக் கையிலேந்தியவாறே சமையலறையிலிருந்து ஒரு நீக்ரோ பெண் "அந்தப் பக்கம் போங்கள். டைகர்! போங்க அனைவரும்! இங்கிருந்து உங்க இடத்திற்குப் போய்ச் சேருங்கள்!" என்று கத்தியவாறே வெளியே ஓடி வந்தாள். ஒரு நாயை லேசாக அடித்து அது போன்றே இன்னொன்றையும் அடித்து அவர்கள் ஊளையிடுவதை நிறுத்த அவள் சொன்னாள். மற்றவைகள் போகாமல் அவர்கள் இடம் சென்று மீண்டும் ஓய்வு எடுக்க ஆரம்பித்தன. ஆனால், அடுத்த நொடியே, அவற்றில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட நாய்கள் வாலை ஆட்டிக் கொண்டு என் பக்கமாக வந்து தோழமைக்கு அடிபோட்டன. கண்டிப்பாக வேட்டை நாய்களிடம் எந்தக் இழிபுத்தியும் இல்லை.

ஒரு நீக்ரோ சிறுமியும், இரண்டு நீக்ரோ சிறுவர்களும் நீக்ரோ பெண்ணின் பின்புறமாக வந்து நின்றனர். அவர்கள் மூவரும் நீண்டு தொங்கும் லினன் மேல் சட்டை தவிர வேறு எதுவும் அணிந்திருக்கவில்லை. அவர்களின் தாயின் நீண்ட அங்கியைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டு, அவளின் பின்புறத்திலிருந்து எப்போதும் அவர்களுக்கு இருப்பது போலவே மிகுந்த வெட்கத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் என்னை எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்மணி உள்ளிருந்து அப்போது ஓடி வந்தாள். அந்த அம்மாளுக்கு ஒரு நாற்பத்தைந்து அல்லது ஐம்பது வயது இருக்கலாம். தலையில் தொப்பி அணியாது, கையில் ராட்டைக்கான கம்பியை வைத்திருந்தாள். அவளின் சிறிய வெள்ளைக்காரக் குழந்தைகளும் அவளைப் பின்தொடர்ந்து வந்தனர். நீக்ரோ குழந்தைகள் செய்த மாதிரியே அவர்களும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதிகமாக புன்னகைத்தபடியே இருந்த அந்தப் பெண்மணி சந்தோசம் தாளாது, நேராக நிற்கக் கூட முடியாது தவித்தாள். பின்னர் கூறினாள்:

"ஆஹா! கடைசியாக, அது நீ தான். நீ தானே?"

ஒரு நொடி கூடச் சிந்திக்காது நான் பதிலிறுத்தேன், " ஆம் மேடம்."

ஆனந்தத்தில் அவள் என்னை இழுத்து இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டாள். பிறகு, எனது இரு கைகளையும் கெட்டியாகப் பிடித்து குலுக்கிக் கொண்டே இருந்தாள். அவளின் இரு கண்களிலும் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருகி கன்னங்களில் வழிந்தோடியது. என்னைக் கட்டிப்பிடித்தும், கைகளைக் குலுக்கியும் அவளுக்குப் போதும் என்று தோன்றவேயில்லை போலும்! கீழ் வருமாறு கூறிக் கொண்டே சென்றாள்:

"நான் நினைத்தது போல உன் அம்மாவின் சாயலை நீ அதிகம் பெறவில்லை. அதெல்லாம் எனக்குப் பெரிதில்லை. கடவுள் புண்ணியத்தில் நான் உன்னைக் காண்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அன்புச் சிறுவனே! உன்னை அப்படியே பிடித்து விழுங்கி

விடவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. குழந்தைகளா! இது யார் தெரிகிறதா? உங்களின் பெரியம்மா பையன் டாம். அவனுக்கு ஒரு ஹாய் சொல்லுங்கள், பார்க்கலாம்."

ஆனால் வாத்து போல அவர்கள் தலையை இன்னும் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டு வாயில் விரலை வைத்துக் கொண்டு குழப்பத்துடன் அவள் பின்னால் இன்னமும் ஒளிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவள் தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தாள்:

"லிஸி! விரைவாகச் சென்று அவனுக்கு காலை உணவு உடனே கொண்டு வா. அல்லது காலை உணவை நீ படகிலேயே உண்டுவிட்டாயா, என்ன?"

நான் படகிலேயே உண்டுவிட்டேன் என்று பதில் கூறினேன். எனவே என் கையைப் பிடித்தவாறு, குழந்தைகள் பின்னால் ஓடி வர வீட்டின் உள்புறமாக அவள் கூட்டிச் சென்றாள். பிளவுற்ற கீழ் பக்கம் உள்ள ஒரு இருக்கையில் என்னை அமரத்தி வைத்தாள்.. என் முன்பக்கமாக ஒரு சிறு முக்காலியில் அவள் அமர்ந்து கொண்டு எனது இரு கைகளையும் பிடித்தவாறே கேட்டாள்:

"இப்போது உன்னை என்னால் நன்கு பார்க்க முடிகிறது. கடவுளே! இத்தனை வருடங்களில் உன்னைக் காண நான் எத்தனை ஆவலுடன் இருந்திருப்பேன் தெரியுமா! இப்போது அந்த நாளும் வந்து சேர்ந்தது. கடந்த சில தினங்களாகவே நீ வருவாய் என நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எது உன்னை தடை செய்தது? நீ வந்த படகு கரை தட்டிவிட்டதா?

"ஆமாம் மேடம்! அது ...."

"மேடம் என்று சொல்லாதே! சேலி சித்தி என்று அழை. படகு எங்கே கரை தட்டியது?

படகு மேலே பக்கமாக வந்ததா அல்லது நதியின் கீழ்பக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கிறதா என்று எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாத போது, இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால், சில கூர்மையான உள்ளுணர்வுகள் எனக்குள் இருந்தன. அந்த உள்ளுணர்வுகளைப் பயன்படுத்தி நான் வந்த படகு நியூ ஆர்லியன்ஸ் திசையிலிருந்து மேலே நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது என்று கூற யோசித்தேன். ஆனால் அந்த வழியில் உள்ள மணல்திட்டுகளின் பெயர்கள் எனக்குச் சரியாக கூறத் தெரியாது. ஏதேனும் ஒரு பெயரை உருவாக்கிச் சொல்லவேண்டும் அல்லது அதை மறந்து விட்டது போல நடிக்க வேண்டும்.. அதனால் படகு கரை தட்டிப் போனது என்று கூற வேண்டும். ஆனால் எனக்கு வேறு ஒரு யோசனை உதித்தது. அதை நான் அங்கே பயன்படுத்தினேன்.

"நல்லது. படகு கரை தட்டியதில் ஒரு பிரச்னையும் இல்லை. அது எங்களைக் கொஞ்சமாகத்தான் தடை செய்தது. ஆனால் படகினுள்ளே இருந்த இயந்திரத்தின் ஒரு பகுதி பழுதாகி வெடித்து விட்டது."

"அட ஆண்டவா! யாருக்கேனும் காயம் பட்டுவிட்டதா?"

"இல்லை மேடம். ஒரு நீக்ரோ மட்டும் அதில் கொல்லப்பட்டான்."

Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

"நல்லது. அதிர்ஷ்டம்தான். சில சமயங்களில் மக்கள் அதிகமாக அடிபட்டுவிடுவார்கள். இரண்டு வருடங்கள் முன்பு கிறிஸ்துமஸ் சமயத்தில் உன் சித்தப்பா சைலஸ் லேடி ராக் என்ற பெயருடைய ஒரு பழைய நீராவிப் படகில் நீ ஆர்லியன்ஸ் நகரிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தார். இதேபோல் அங்குள்ள இயந்திரத்தின் சிலிண்டர் வெடித்து ஒரு பயணி ஊனமாகி விட்டார். அதன் பின் அவர் இறந்து விட்டார் என்று கூட நினைக்கிறேன். அவர் ஒரு பாப்டிஸம் கொள்கையாளர். அவருக்கு தெரிந்த ஒரு குடும்பம் உனது சித்தப்பா சைலசுக்கும் தெரிந்ததால் நல்லதாகப் போயிற்று. ஆம். இப்போது எனக்கு ஞாபகம் வந்து விட்டது. அவர் இறந்துதான் போய்விட்டார். காலின் புண்கள் அழுகிப் போன நிலையில் அதை வெட்டி எடுக்க வேண்டியதாயிற்று. அந்த முயற்சியில் அவரைக் காப்பாற்ற முடியாது போயிற்று. ஆம். அது சீழ் பிடித்து அழுகிப் போன காயம்தான். அதுதான். அவரின் உடல் முழுக்க நீலம் பாரித்துவிட்டாலும் தான் கடவுளால் கீர்த்தியுடன் உயிர் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவர் மரித்துப் போனார். அந்தக் காட்சி பார்க்க ரொம்ப பரிதாபமாக இருந்தது என்று எல்லோரும் கூறுவார்கள்."

“உன்னைக் கூட்டிவர என்று உனது சித்தப்பா ஒவ்வொரு நாளும் ஊருக்குள் சென்று பார்த்துவிட்டு வருவார். இப்போது கூட அதற்குத்தான் சென்றிருக்கிறார். அவர் சென்று ஒரு மணி நேரத்திற்கும் கொஞ்சம் அதிகம் ஆகி இருக்கும். எனவே அவர் எந்த நிமிடமும் இப்போது வீடு திரும்பலாம். நீ அவரைச் சாலையில் சந்தித்திருக்கக் கூடுமே, இல்லையா? ஒரு வயதான மனிதன் கையில் ...."

"இல்லை. நான் யாரையும் காணவில்லை, செல்லி சித்தி! அதிகாலையில் அந்தப் படகு கரையை சேர்ந்தது. கரையில் நங்கூரமிட்டு நிற்கும் படகிலேயே எனது உடைமைகளை விட்டுவிட்டுவிட்டு நேரத்தைப் போக்க நினைத்து ஊரையும் அதன் பக்கத்திலுள்ள சிறிய கிராமங்களையும் கொஞ்ச நேரம் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அத்தனை அதிகாலையில் உங்களை வந்து தொந்தரவு செய்ய நான் விரும்பவில்லை. எனவே, நான் இங்கே நேரம் கழித்து வரும் சமயம், பின் பக்க வழியாக வந்தேன்."

"உனது உடைமைகளை யாரிடம் கொடுத்தாய்?"

"யாரிடமும் இல்லை."

"ஆனால், குழந்தாய்! அவைகள் திருடப்பட்டுவிடும்."

"நான் மறைத்து வைத்துள்ள இடத்திலிருந்து யாரும் திருட முடியாது" நான் கூறினேன்.

"நல்லது. அத்தனை அதிகாலையில் படகு வந்திருந்தால், பிறகு எங்கே நீ காலை உணவு உண்டாய்?"

சன்னமான ஐஸ் கட்டிகளின் மீது சறுக்குவது போல நான் உணர்ந்தேன். எனவே நான் கூறினேன்:

"படகின் மாலுமி நான் அங்கே நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு கரைக்குப் போகும் முன் ஏதேனும் சாப்பிட்டுவிட்டு செல்லச் சொல்லி அறிவுறுத்தினார். எனவே அவரே என்னை உள்ளே கூட்டிச் சென்று அதிகாரிகள் சாப்பிடும் உணவகத்தில் எனக்குத் தேவையானதை எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தார்."

Written by - ஆங்கில மூலம்: மார்க் ட்வைன் | தமிழில்: முனைவர் ர.தாரணி -
Friday, 22 May 2020 11:32 - Last Updated Saturday, 23 May 2020 20:51

[illegible]

[illegible]